

(ג) **וילך מושם יצחק וייחן בנהל-גער וישב שם:**
יוֹאֵל מִתְפָּנֵן יַעֲקֹב וְשֶׁרֶא בְּנַחַלְא דְּגָרֶר
וַיְתַב פָּנֵן:
יכ"י **בְּנַחַלְא גָּרֶר.** רוחוק מן העיר.

יח וְקַבְּצָה יַעֲקֹב וְחִפְרֵר יְתֵה בֵּרִי דְּמִיא אֲדָמָה חִפְרֵר
בְּיוּמֵי אָבָרָהָם אֲבוֹהָי וְעַמְנוֹן פְּלַשְׁתָּי
בְּתֵר דְּמִיא אָבָרָהָם וְקַרְא לְהֵן שְׁמָה
פְּשָׁקְהֵן דִּי הֵהָה קָרֵי לְהֵן אֲבוֹהָי:

(יח) **וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב וְחִפְרֵר אֶת-בָּאָרֶת הַפְּרִים אֲשֶׁר
חִפְרֵוּ בִּימֵי אָבָרָהָם אֲבִיו וַיִּתְמֹם פְּלַשְׁתִּים אֶחָר
מוֹת אָבָרָהָם וַיִּקְרָא לְהֵן שְׁמֹת בְּשֵׁמַת אֲשֶׁר-קָרָא
לְהֵן אֲבִיו:**

יכ"י **וַיֵּשֶׁב וְחִפְרֵר.** את הבארות אשר חפרו ביום אברם אביו ופלשתים סתם, וכך שנסע יצחק מגרר חור וփרן.

(ט) **וַיִּחְפְּרוּ עֲבָדִי-יַעֲקֹב בְּנַחַל וַיִּמְצְּאוּ-שֵׁם בָּאָר מִים
בֵּרִיא דְּמִיאוֹן נְבָעִין:**

~ נקודות משליחות קודש ~ (ש"ג תולדות, מב"ח כטלו התשכ"י)

עבדתו של יצחק - שעשו כלות עניין לעבודה מלמיטה למעלה - התבטה בחפרית בארות, עניינה הוא הסרת הקעלם והקסטר כו', ומה גם שכלות עניין הבהיר הוא באופן שנביעת המים היא מלמיטה למעלה. וזה עניין "מעשה אבות סימון לבנים" - שעבודתו של יצחק בחפרית הבארות מהו נתייתן לכך לכל אחד ואחד מיישרל, שלא יטעו שאין ביכולתו להגיע לאור הנשמה, בה בשעה שלicia בהעלם והקסטר מצד התקلبשיתה בגוף ונפש הבאהית שמכסים ומעלימים על אור הנשמה, כי יצחק פתח וסלל כבר את העובודה של הסרת הקעלם והקסטר על-ידי חפרית הבארות, ועל-ידי זה גם לו את הכח להסיר את הheelמות והקסטרים על אלקות, וקדברי המשנה במקצת עניות: "האב זוכה לבן כי" (בחמשה דברים), וקמו-כן מורישים האבות את כל ענייניהם לבנייהם אחים, ועל-זרע מה שכתב רבינו הזקן ב"תניא' בנווגע למושה רבינו, ש"אפס קצחו ושמץ פנו" שיק גם לכל אחד ואחד מיישרל, וכן הוא גם בנווגע לעניini הר'אבות' (אף-על-גב שרבינו הזקן מזכיר אוזות משה רבינו שהוא מ"שבעה רועים", והרי אין זה עניינים של ה'אבות').

ונוצר על ה'תינכת כה' - הרי זה מהו גם הזראה: כשם ששיצחק שלח את עבדיו לחפור בארות - כה ציריך כל אחד ואחד מיישרל לשלווח את "עבדיו", פחדות נפשו, הכם של מסירות נפש וקבלת עול, ולהסיר על-ידם את כל הheelמות ומקסטרים של הגוף ונפש הבאהית. וכשם שאצל יצחק היה תחילת מעמיד ומצב של קורבה, "ניריבו גו", אבל לבסוף נעשה מעמיד ומצב ש"לא רבו עליה", ולא עוד אלא שסיעו לו, וכתרתו עמו ברית, באמרם "אתה עטה ברוך ה'" - כה גם אצל כל אחד ואחד מיישרל, שאף-על-פי שבתחלת יש לו מנגדים, הנה לבסוף מתחפכים גם הם ומסיעים לו.

פירוש אשל אברהם – הרב אלשוילי

"וַיִּחְפְּרוּ עֲבָדִי-יַעֲקֹב בְּנַחַל", זו חפירה אחרת, מה שהחפירו בנהל גער. וכן "ג'ור אריה" בותב, שהփיסוק ציריך להיות שפה, ופירושו "וַיֵּשֶׁב וְחִפְרֵר חֻור וְחִפְרֵן – זהו בלויר, נפסוק "וַיֵּשֶׁב וְחִפְרֵר – קויר וְחִפְרֵן". בלהל' מגרר לנחל גער. כי אם לאחר שדרל' לבירר, איך יכול היה לחור ולחפרן. תורה מג'ר, ועכשו קויר יצחק ולחפרן. תורה שטהות ה'יתה לפניו שנסע יצחק מג'ר, ולחפר את הקארות שנטמו בגרר ר'אי". ולפי זה, מה שבתוב בפסוק יט:

הנפוצים: מוקדם.
שְׁנָסָע יַעֲקֹב מִגְּרֶר חֻור וְחִפְרֵן – זהו חפירותו אבימלך גירש אותו מהעיר, ונקרוא "נהל גער" משם שהנהל עבר בגער ר'אי". תורה יה (יח) **וַיֵּשֶׁב וְחִפְרֵר – חֲבָאָרוֹת "אשר חפירו בימי אברם אביו" ופלשתים סתומים – לאחרי מוות אברם. [קודם] – בן הוא ברפום ראשון. והרא'ם גורס: וקודם. ובדףים**

(יז) **בְּנַחַל גָּרֶר – רְחוֹק מִן הָעִיר –** שהרי אבימלך גירש אותו מהעיר, ונקרוא "נהל גער" משם שהנהל עבר בגער ר'אי". תורה יה (יח) **וַיֵּשֶׁב וְחִפְרֵר – חֲבָאָרוֹת** "אשר חפירו בימי אברם אביו" ופלשתים סתומים – לאחרי מוות אברם. [קודם] – בן הוא ברפום ראשון. והרא'ם גורס: וקודם. ובדףים